

at bestemme de fremtidige Lønninger, thi Staten kan ikke unddrage sig fra den Forpligtelse at lønne de fornødne Embedsmænd tilstrækkeligt, selv om dette medfører forøgede Udgifter". Jeg er endnu af denne Anskuelse, og det er derfor, vi ikke have opstillet en saadan Beregning. Den vil heller aldrig kunne opstilles med nogen Nøiagtighed; thi der kan opstaa for mange Tilfældigheder til, at en saadan Beregning kan afgive nogen Rettesnor. — Jeg skal dernæst besvare en Henvendelse, som kom til mig fra det ærede Medlem for Ribe Amts Iste Valgfreds (H. Kruse). Han nævnte den Stilling, jeg indtager til de foreliggende Lovforslag og sagde ganske rigtig, at jeg havde ytret, at jeg, naar Regjeringens Forslag var forkastet, ikke vilde lægge det private Lovforslag nogenstomhelst Hindring i veien for at komme over til Landsstinget. Han mente, at dette var en saa forunderlig Stilling, og en saa usædvanlig parlamentarisk Fremgangsmaade, at jeg formodentlig maatte vide Et eller Andet om, hvorledes Landsstinget vilde behandle dette Lovforslag, naar det kom derind, men det forekommer mig netop, at det er den sædvanlige Gang, at et Lovforslag gaar enten først fra det andet Thing ind i dette, eller kommer først i dette Thing og gaar derfra over i Landsstinget. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem vil bære sig ad akkurat paa samme Maade som jeg, nemlig at han, naar Regjeringsforslaget bliver forkastet, vil stemme for det næste Forslag, saaledes at det kan komme ind i Landsstinget. Jeg veed ikke, hvornidt det ærede Medlem har nogen Underretning om, hvorledes Landsstinget vil behandle dette Lovforslag, men jeg har det ikke. — Det ærede Medlem udtalte dernæst i Anledning af nogle Bemærkninger af det ærede Medlem for Veile Amts Iste Valgfreds (Gad) om den ærede Ordfører, at han ikke holdt af de Folk, som bleve staaende, hvor de stode, thi det var i Grunden en Reaktion, naar de vare saa solide, at man altid vidste, hvor man kunde finde dem. Dette kunde han ikke lide, hvorimod han beundrede den ærede Ordfører, som med en for sin Alder mærkelig Ungdommelighed havde vidst at gaa frem, saaledes at han altid stod paa Spidsepunktet af sit Folk. Jeg vil i den Anledning bemærke, at det uregelmæssigt er ganske vist, at det ærede Medlem er meget bevægelig; det have vi erfaret flere Gange. Det ærede Medlem har givet os den Formaning, at vi skulle tage Alt i den bedste Mening, men jeg vil bede ærede Herrer, som igaar hørte det ærede Medlems Foredrag, sige mig, om han foregit os med et godt Exempel, da han malede os et Billede af Præsterne og tillagde dem forskellige Bevæggrunde til den Fritagelse for Tienden, som der var Tale om? Det var vistnok alt Andet end at tage Alt i den bedste Mening. Han har derhos ved en anden Leilighed vist os, at han er saare bevægelig, og at han navnlig har en meget bevægelig Samvittig-

hed, idet den ene Dag tvinger ham til at stemme for et Forslag, som den samme Samvittighed den næste Dag tvinger ham til at stemme imod. Saadanne bevægelige Folk holder jeg ikke af. — Over for den ærede Ordfører skal jeg kun gjøre en enkelt Bemærkning, naar han, idet han imødegik det ærede Medlem for Kjøbenhavnns 7de Valgfreds (Casse), talte om et andet Medlem, som han ikke nævtede, men som han sagde bevægede sig saaledes i Fortiden, at han blev der, og at han altsaa ganske rolig kunde lade ham blive der i Dunkelheden, kan det vel, skjøndt han ikke nærmere karakteriserede eller betegnede dette Medlem, ikke være andre end mig, han mente. Det er mig nu fuldkommen ligegyldigt, at den ærede Ordfører ikke nøiere har villet betegne, hvem han mente, men jeg skal kun bemærke, at han, naar han mente, at jeg blev saameget tilbage i Fortiden, at jeg slet ikke kunde komme frem i Nutiden, hvorfor han ogsaa vilde lade mig blive, hvor jeg var, dog vistnok maatte blive noget uhyggelig stemt ved at høre og se, hvorledes han selv er gaaet bort fra Fortiden. Han har derhos ikke lagt Mærke til, at jeg ingenlunde blev i Fortiden, men kom frem i Nutiden og omtalte den af den ærede Ordfører skrevne Betænkning, samt hvad han har udtalt her i Salen. Det lod inidlerid til, at den ærede Ordfører ikke, da han holdt sit Slutningsforedrag her igaar, havde forstaaet, hvad jeg havde sagt. Den ærede Ordfører rettede en Art af Bebrejdelser imod den ærede Konseilspræsident, fordi han, efter at have set det Spørgsmaal, som var rettet til den ærede Kultusminister, og efter at denne Minister havde svaret saaledes, som han havde, maatte have kunnet se, at Flertallet havde gjort alt Muligt for at indsekomme Regjeringens Forslag og for at forsøge at arbejde paa Grundlag af dette Forslag. Jeg tillod mig igaar nogle beskvedne Indsigelser derimod, og jeg skal tillade mig her at komme noget nøiere ind derpaa. Den ærede Ordfører har ganske rigtig stillet en Del Ændringsforslag til Regjeringens Forslag, men det første af disse Ændringsforslag indeholder en Paragraf, som ganske ordret er § 1 i det af det ærede Medlem med Flere her indbragte private Lovforslag. Dernæst blev der stillet Forslag til en ny § 2, som ligeledes er ganske overensstemmende med § 2 i det privat indbragte Lovforslag med Undtagelse af nogle smaa Bemærkninger i Slutningen. Fremdeles blev der stillet Forslag til en Omskrivning af Regjeringsforslagets § 2, og derefter fulgte en Række af Ændringsforslag, som ganske nøiagtigt svarede til det privat indbragte Lovforslag med Undtagelse af, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, og som jeg ogsaa igaar indrømmede, at der er nogle højere Lønningssansættelser. Det forekommer mig nu dog ikke, man kan sige, man arbejder paa Grundlag af et Forslag, naar man ved det første Ændrings-